

*Domov důchodců Ústí nad Orlicí
Cihlářská 761, 562 01 Ústí nad Orlicí*

MĚSÍČNÍK

**DOMOVA DŮCHODCŮ
Ústí nad Orlicí**

9. číslo/ Září 2022

Po přečtení, prosím, předejte dalšímu obyvateli!

Milé čtenářky, milí čtenáři,

Člověk se ani nenaděje, léto je pryč a je tu první školní den. Prázdninové lenošení pro školáky končí, ale určitě se těší na své kamarády, se kterými se dva měsíce neviděli. Ještěže je září laskavý měsíc a přibližuje se k podzimu jen drobnými krůčky. Je to měsíc babího léta, čas sklizně a prvních příprav na zimu. Listy stromů se začínají vybarvovat, kvete vřes.

Slunečné a teplé dny střídá déšť a rána jsou chladná. Přesto můžeme doufat, že nás přece jenom čeká krásné babí léto a sluníčko se na nás bude usmívat a hřát nás svými paprsky.

A na co se v zářijovém Měsíčníku můžete těšit? Očima paní Sikorové zavzpomínáme na dlouholetou obyvatelku paní Marii Kalousovou. Ohlédneme se za životem a tvorbou nedávno zesnulé Hanky Zagorové, a nahlédneme pod pokličku ústecké farnosti.

Příjemné počteníčko a povedené babí
léto Vám přejí

Eva Plívová, Dana Matoušková

Vaše sociální pracovnice

Okénko ředitelky

Vážení obyvatelé Domova, vážení čtenáři Měsíčníku.

Léto pomalu končí a je čas informovat Vás, co nového chystáme na podzim.

Počátkem léta byla zahájena plánovaná investiční akce - rekonstrukce vstupu do budovy, vybudování nové recepce spolu s kavárnou. Společně jsme zvládli hluk, prach a další omezení, která jsou vždy se stavebními pracemi spojena, a nyní už vyhlížíme nové zítřky.

Jistě jste si všimli, že finišují takové ty „dokončovačky“. Velké deště v minulých dnech hned odhalily závady a stavaři zjišťují, kde se stala chyba, kudy nám sem zatéká a usilovně pracují na odstranění. To se občas stává, to přináší život.

Zateplení vstupního vestibulu všichni oceníme zejména v zimních měsících, bezbariérový vstup od pergoly jistě ocení zejména vozíčkáři.

Na konci srpna jsme se rozloučili se zaměstnanci ČČK, kteří u nás v minulých letech provozovali kavárnu. Nyní bude provozovatelem kavárny Domov.

Od 1. září přijímáme nové zaměstnankyně do recepce p. Šťovíčkovou a p. Slezákovou, které budou zajišťovat provoz recepce a obsluhu kavárny. První dny bude provozní doba

kratší, ještě čekáme na dodání nábytku do kavárny a do vestibulu, proto nejprve rozjedeme prodej, který bude možný jak z chodby přes recepci, tak u pultu v kavárně. Jakmile bude dodán nábytek, provozní doba bude celodenní od 8 – 18 hodin. Chceme rozšířit sortiment dobrot v kavárně. Nabídka zboží bude pestrá a bude se rozšiřovat podle poptávky od Vás. Pořídili jsme nový kávovar s velkým výběrem kávy.

Recepce Domovu hodně chyběla. Naším cílem je zajistit zejména bezpečnost a mít kontrolu nad tím, kdo do budovy vstupuje. Na recepci bude Kniha návštěv, do které se budou zapisovat všichni návštěvníci. Pro nás to bude novinka, ale věřte, že v jiných domovech je to samozřejmost.

Každý začátek je těžký, tak prosíme o toleranci, ale budeme se maximálně snažit, abyste byli s novými službami spokojeni.

Přeji Vám krásný podzim plný pohody.

Vaše ředitelka

Co nás čeká v září

13. 9. OD 14.30 HOD. – SPORTOVKY

Přijďte si zasportovat a užít si prima odpoledne zakončené opékáním párků. Připravené jsou jednoduché sportovní úkoly pro pobavení.

14. 9. OD 14 HOD. – SENIOR KINO

Zveme Vás na kulturní odpoledne strávené v Roškotově divadle. Ke zhlédnutí bude nový český film **PREZIDENTKA**. Pro zájemce je možná doprava autem.

20. 9. – BRAMBORÁČKOVÉ HODY

Přijďte si užít bramboráčkový den. Dopoledne Vás zveme na loupání brambor a česneku. Odpoledne pak bramboráčky usmažíme a společně si na nich pochutnáme.

**POMALU OBNOVUJEME REHABILITAČNÍ
PROGRAMY**

Pranostiky na září

- ✓ Září jezdí na strakaté kobyle.
- ✓ O svatém Matouši – vlaštovka nás opouští.
- ✓ Když je vlhko v září, v lesích houbám se daří.
- ✓ Svatý Václav víno chrání, po něm přijde vinobraní.
- ✓ Svatý Václav sklízí hady.
- ✓ Svatý Michal všechno z polí spíchal.
- ✓ Svatá Ludmila deštěm obmyla.

Ludmila (16. 9.) - Svatá **Ludmila** byla manželkou prvního historicky doloženého Přemyslovce, knížete Bořivoje I., matkou knížete Vratislava I., babičkou sv. Václava a chronologicky první českou svatou.

Svatá Ludmila je jedním z hlavních předků českých panovníků i českých královen. Během jejího života byly položeny základy ke christianizaci Čech a také základy moci Přemyslovců. Její život byl popsán v řadě legend o české historii v 9. a 10. století. O původu Ludmily existují dvě verze, podle Kristiánovy legendy byla dcerou Slavibora, pšovského knížete, což bylo staré označení Mělníka. Podle staroslověnské legendy pocházela ze srbské země. V raném mládí byla vychována jako pohanka, jež přinášela oběti slovanským bohům.

□ **Matouš (21. 9.)** – Svatý Matouš má v září práce nad hlavu, dohlíží, aby v lese nevyschly klády, barví jablíčka do červena a slibuje vinařům suché, teplé počasí, které pomáhá dozrát vínu. Občas mu to překazí svatá Ludmila a pošle nějakou tu spršku nebo přízemní mrazík.

Václav (28. 9.) – Svatý Václav je druhý patron naší země, jehož svátek slavíme v září. A hlavně je to období svatováclavského posvícení. Na Václavském náměstí v Praze stojí socha svatého Václava a hlídají ji čtyři patroni českých zemí: svatá Anežka, svatý Prokop, svatý Vojtěch a svatá Ludmila. A mají proč - vždyť je to jeden z nejoblíbenějších českých svatých, kníže, který v Čechách konečně nastolil tolik potřebný klid a mír. Jeho jméno nosí hodně Čechů i v dnešní době, a když se zamyslíte, určitě na několik známých a zasloužilých Václavů přijdete sami.

Michal (29. 9.) – kolem svátku svatého Michala už je všechna úroda sklizena a na polích zbylo jen pichlavé strniště. Michal či Michael je mužské křestní jméno. Původně hebrejské jméno je doloženo v Bibli jako jméno jednoho z andělů

(v křesťanství archanděl Michael) a znamená „kdo je jako Bůh?“, „Bohu podobný“.

Vzpomínka na paní Marii Kalousovou, její příbuzné a blízké v Domově důchodců

Byla jednou z nás a často jsme spolu, jako oblíbenkyně našeho města Ústí nad Orlicí, hovořily. Patřila mezi první obyvatele, kdo mě zde přátelsky a mile přivítal. Byla takový můj pěkný příklad, vždy vlídná a ochotná. Její jasně modré oči v jemném obličejí příjemně zářily. Měla hezky jednoduše upravené prošedivělé vlasy a při oblékání ráda střídala různé slušivé svetríky pastelových barev. Líbilo se mi, že nenosila nic černého.

Nikdy si nijak nestěžovala, jen stručně konstatovala neduhy svého vysokého věku. Dodržovala pravidelný režim, po obědě jsem ji vždy viděla odpočívat na posteli, ale později už zase chodila s chodítkem po chodbě, při pěkném počasí ven i na balkón.

Na naší chodbě máme zakrslého králíčka, je světlý s několika nahnědlými znaky, má jemnou dlouhou srst, láká k pohlázení. Připravili mu zde velikou klec, v části má zabudovaný domeček, kam se rád schovává. Trvale je na kleci klobouk a v něm aktivizační pracovnice králíčka přenášejí k ležícím

obyvatelům pro potěšení. Vedle toho milého zvířátka, jménem Kulíšek, Maruška často sedávala, měla ho ráda, sušila mu kůrky chleba, sem tam přinesla listy pampelišky a mrkvičku i seno. Snažím se ji trochu nahradit.

Milovala květiny, byla jimi obklopena a mne napadlo, když na jaře rozkvetl zlatý déšť, že jí ho půjdeme s kamarádem Petrem nastříhat, co kdyby se příštího roku nedočkala. Měla z toho velikou radost. S Petrem se znala ještě z doby, kdy pracovala jako vedoucí kuchyně Automobilového učiliště na Dukle, kde býval žákem. Měla ho ráda a on to vděčně přijímal. Letos by jí bylo v září 97 let, Petrovi v létě 76 roků. Svět je malý, dovede nás překvapit a dát nečekaně dohromady. Když měla Maruška Kalousová svátek nebo narozeniny, přijížděl její syn a dvě neteře od mladší sestry, pomohli jí připravit krásné pohoštění pro setkání zdejších přátel, kam jsme také chodili popřát. Byla jsem svědkem toho, že si tácek chlebiček připravila i sama, popř. různé zeleninové saláty. Rodina ji samozřejmě průběžně navštěvovala, přátelé také.

Na svůj věk byla ještě čilá a samostatná, hodně toho zvládla bez pomoci sester. Byla skutečně příkladem pro své okolí. Žila zde celkem 9 roků. Když jsem se jí ptala, čím to je, že tak hezky s každým vychází a je oblíbená, odpověděla mi, že se zde od

začátku chovala ke všem tak, jak by si představovala, aby se oni chovali k ní. Že to byla její zásada, jistě poučná!

Zúčastňovala se všech aktivit v Domově, cvičení, rehabilitace, ručních dovedností v dílničce, programů uvnitř i venku. Kdykoliv se něco peklo pro naše připravované Kavárničky, byla mezi prvními, kdo se účastnil. Ruce měla malé a šikovné, vhodné pro svoji životní profesi. Drobnými prsty vykrajovala cukroví nebo plnila a tvarovala koláčky. Podílela se na loupání brambor na bramboráčky, které připravují aktivizační, ale i jiné pracovnice na venkovních akcích. Naposledy jsme seděly vedle sebe u brambor a končily loupáním česneku, to také dokázala. Krátce na to ji odvezli do nemocnice a tušila jsem, že už se nevrátí. Zemřela začátkem letošního léta. Život každého zde končí stejně, ne však spravedlivě věkem. To se v případě Marušky Kalousové nestalo.

S úctou je každému vystaveno parte na patře, kde s námi pobýval. Světýlko a kytička ho provází na rozloučenou.

My se teď vrátíme k jejímu naplněnému a spokojenému životu. Narodila se ve Velké Skrovnici, ale brzy se přestěhovali do Ústí. Bydleli ve spodní části města poblíž hostince Na Špici. V rodině Balašově vyrůstala se dvěma mladšími sourozenci, bratrem Josefem a sestrou Milenou. Jejich domek, kde všichni

později navštěvovali maminku a děti babičku, už nestojí, ale pamatuji si ho dobře. Navyšováním silnice k němu muselo město udělat pár schůdků a delší zídku, po které jsme jako děti rády běhaly cestou na plovárnu a zpět. Mezeru vzniklou pro schody jsme přeskakovaly. Domek musel ustoupit při stavbě paneláku.

Jako mladé děvče prodávala Maruška v obchodě na náměstí vedle radnice a to bylo příjemné tím, že náměstí bývala ve městech vždy centrem života a kdo se tam pohyboval, měl o všem nejlepší přehled.

Poznala hodného partnera z Ústí, vdala se a brzy se jim narodil jediný syn Oldřich. Manžel pracoval v dílnách ČSAO a Maruška se zapojila do práce v kuchyni Automobilového učiliště na Dukle v Hylvátech, kde zpočátku bydleli. Později si pořídili poblíž řadový domek a mohli spokojeně žít. Vzájemně si dobře rozuměli, Maruška ráda na manžela vzpomínala i v Domově. Svému povolání zůstala věrná až do důchodu.

V průběhu života se zabývala mimo vaření a pečení četbou knih o našem kraji. Měla moc ráda ruční práce, hlavně pletení a s velkou radostí pečovala o zahrádku.

Zde v Domově byla první, kdo se přihlásil na vyhlídkovou jízdu rikšou. Přála si podívat se domů, na Duklu a to se jí splnilo.

Měla srdečnou přátelskou povahu, celý život udržovala příkladné vztahy s rodinou, dalšími příbuznými a přáteli. Byla jsem toho z části svědkem, jak popíši později.

Tehdejší ředitel Automobilového učiliště, pan Jiří Jand'ourek, chodil do Domova Marušku navštěvovat a to to i v době, když zde již nežila jeho milá manželka Miluška. Má oblíbená přítelkyně. V době aktivního života jedna z nejlepších rehabilitačních sester, která dokázala každému pomoci. Léčila už přímo svým upřímným pohledem s blankytně modrými očima, stále dívčím až něžným vzhledem, úsměvným projevem a samozřejmě hlavně spolehlivostí i důsledností prováděných procedur. Měla ráda květiny a na jejím pracovišti se to příjemně projevilo. Dobře jsme si rozuměly, vzájemně si půjčovaly knížky, hovořily o nich, také o výstavách ve městě a pěstování kytiček.

Jako manželé byli Jand'ourkovi krásný pár. On výrazně tmavý, ona blondýnka s bohatými vlasy. Když přišli na prohlídku výstav v Galerii pod radnicí, kde jsem působila, měla jsem z nich pokaždé velikou radost. Byli si životní oporou, hlavně v období, kdy byla jejich jediná dcera s manželem a rodinou mimo domov. Škoda, že se jejich návratu do Ústí nedočkali oba

společně, aby se mohli radovat nejen z dětí, ale i z úspěšných vnoučat.

Na Milunku Jand'ourkovou nikdy nezapomenu a s láskou si ji uchovám v těch nejhezčích vzpomínkách.

Pan Jand'ourek byl tak pozorný, že vzal svého, již dříve jmenovaného, žáka Petra, který zde žije, na vozíku na návštěvu do Autosalonu v Hylvátech. Probíhaly tam různé ukázky novinek automobilového průmyslu. Kdo by to po tolika letech udělal? Jakou radost našemu obyvateli připravil snad ani nelze vyjádřit. Setkal se tam s mnoha spolužáky i ze svého rodiště v Poličce. Dodnes na to vzpomíná.

Do Ústí se přistěhovali v důchodu z Úval příbuzní Kalousových, Lorencovi. Paní byla Marušky teta a pamatuji se, s jakou radostí uvítali, že mohou často chodit ke Kalousovým na Duklu, kde se pravidelně scházeli. Platilo to i obráceně. Milovali přírodu a tak si koupili malý domek v Hylvátech pod lesem. Když začala houbařská sezóna, byl les jejich. Zmiňuji se o nich proto, že se stali mými milými přáteli a vzpomínka na ně Kalousovu rodinu jistě potěší, znali se i s Jand'ourkovými.

Povoláním byli švadlena a krejčí, vedli provozovnu. Oděvnictví je můj obor, proto jsem si se zájmem prohlížela jejich dokonale vypracované výrobky, to bylo téměř výtvarné dílo, potěšení pro

oči, provedené tak vzorně, že se s tím dnes už téměř neseškáté. Taková byla kdysi i tvorba provozoven Výrobního družstva Vkus Ústí nad Orlicí.

Po jejich smrti jsem jim chodila s hezkými vzpomínkami svítit na hrob, ale jejich jediný syn Mirek převezl brzy ostatky rodičů na Kladno, kde s rodinou žije. Přesto na ně nikdy nezapomeneme, byli to skvělí lidé.

Jednou z nejbližších zde v Domově byla Maruše Kalousová její mladší sestra Milenka Sršňová, má další kamarádka, které jsem si vždy vážila. Bylo mně moc líto, že zemřela dříve, než jsem sem přišla, konečně bychom měly na sebe dost času, ten nám v běžném životě vždy chyběl. Obě jsme měly ve velké oblibě textilní materiál a rozuměly jsme mu. Tím více ona, když se zabývala praktickou výukou studentů v tkalcovně tehdejší Střední průmyslové školy textilní. Byla příjemného zjevu, pěkně urostlé postavy, tmavších vlasů a zelenohnědých očí. Byla přemýšlivá, ale ráda se i zasmála, ve společnosti si zazpívala, hezky se oblékala. Byla velmi oblíbená pro svoji ochotu i pracovitost a dávala dobrý příklad studentům pro jejich další uplatnění v životě. Tak mi to doslova řekla jedna z jejich studentek. Takovým byl i její starší zkušený kolega pan

Tuháček, kterého jsem znala, uznávala jsem ho, a proto se o něm zmiňuji.

Za Milenkou jsem ráda chodívala do prodejny textilu, umístěné u tkalcovny. Utkané materiály se po úpravě vracely do školní prodejny, kde sloužily k prodeji především pro vybavení jeslí a mateřských školek na povlečení, závěsy, ubrusy, ručníky i utěrky. Ale současně si zde mohla nakupovat i veřejnost. Mám zde ještě z té doby obyčejné vaflové ručníky a dobře mi slouží. Další naší společnou zálibou bylo šití, ruční práce a opatrování krajek, výšivek i deček po našich babičkách a prababičkách. Ale snad největší naší společnou láskou byla jízda na kole. Ještě dnes se mi po tom stýská a kolo mě provází i ve snech. Jezdily jsme za každého počasí. Ale přišly starosti. Milenka nejdříve vzorně dosloužila svému manželovi. Znala jsem ho, byl učitel. Později, když už ani ona nemohla být sama, si ji vzaly do péče její dvě dcery Milenka a Dana. Až nakonec musela jít sem do Domova. Dlouho se však se svojí sestrou Maruškou neužily. Přestože byla mladší, odešla brzy. Ale krásné vzpomínky mi zůstávají, ty mi nikdo nevezme, dokud i má svíčka nedohoří. Všichni moji přátelé mě hluboce obdarovali a zůstávám jim trvale vděčná.

Podobné individuální životní příběhy by se daly napsat o každém z nás a čas prožitý v Domově jim přidává stránky.

Přeji Vám, aby byly pro Vás příznivé. Když budete s něčím nespokojeni, zamyslete se, jak těžce se dnes žije mnoha lidem na světě? Jak dobře je zde o nás postaráno, jaké pěkné prostředí kolem sebe máme s každodenní péčí, včetně zdravotní. Dostává se nám potřebné rehabilitace, je zde dostatek zábavy, mnoho aktivit, mohou nás navštěvovat rodiny a přátelé.

Když to shrneme, máme se všichni dobře a budme rádi, že v naší zemi taková zařízení pro starší generaci existují ...

Marie Sikorová,
obyvatelka Domova

Paní Marie Kalousová
jako herečka bývalého
domovského
divadelního spolku
Radost.

Na fotografii jako
vypravěčka v pohádce
Mrazík.

Hana Zagorová

(6. září 1946 Petřkovice – 26. srpna 2022 Praha) byla česká zpěvačka, textařka, herečka a moderátorka. Patřila k nejznámějším českým zpěvačkám. Během své pěvecké kariéry se stala druhou nejúspěšnější držitelkou ocenění Zlatý slavík v kategorii zpěvačka v historii, když získala devět Slavíků v řadě v letech 1977 až 1985. Nazpívala přes 900 písní, je držitelkou mnoha platinových a zlatých desek. Za hudbu a zpěv získala mnoho cen a za 10 120 000 prodaných alb obdržela v roce 2014 diamantovou desku Supraphonu. Ve stejném roce byla uvedena do síně slávy hudebních cen Anděl. Hana Zagorová se narodila a vyrůstala na Ostravsku. Otec Josef Zagora byl stavebním inženýrem, matka Edeltruda učitelkou. V šesti letech se začala učit na klavír, v devíti letech obdržela školní diplom za sbírku veršů a v jedenácti letech napsala divadelní hru. Maturovala v roce 1964.

Prvním manželem Hany Zagorové byl v letech 1986–1992 tanečník a baletní mistr Vlastimil Harapes. Po rozvodu s Harapesem si vzala 30. května 1992 slovenského operního tenora Štefana Margitu. Od mládí trpěla poruchou krvev tvorby,

paroxysmální noční hemoglobinurií. Z tohoto důvodu jí lékaři nedoporučili mít děti a zvažovala proto adopci.

60. léta – začátky

Poprvé na sebe pěvecky upozornila v roce 1963 v ostravské soutěži „Hledáme nové talenty“, kde ji doprovázel Orchestr Gustava Broma. Do finále nepostoupila, ale všiml si jí skladatel a dirigent František Trnka, který s ní v roce 1964 v ostravském rozhlasovém studiu její první rozhlasovou nahrávku: Písničku v bílém.

V letech 1964–1968 studovala a následně absolvovala herectví na brněnské JAMU. Ještě jako studentka posledního ročníku získala hlavní roli v televizní inscenaci Josefina. Od roku 1966 účinkovala se skupinou Flamingo a natáčela v ostravském rozhlase s Ostravským rozhlasovým orchestrem.

V anketě Zlatý slavík za rok 1968 skončila v kategorii zpěvaček na pátém místě. V tomto období se ve spojení s ní ujal termín „beatový šanson“, který poukazoval na přesvědčivost jí podaného textu písně. V tom jí pomáhala i její herecká průprava.

Koncem šedesátých let se začala častěji objevovat na televizní obrazovce. V roce 1969 se přestěhovala do Prahy. Na nabídku Jiřího Štáidla účinkovala jako host v pražském divadle Apollo

i na jednom koncertě Karla Gotta. Dále účinkovala v souboru Sodoma-Gomora (Zagorová, Štědroň, Sodoma). Začala spolupracovat s orchestrem Václava Zahradníka, se kterým natočila své první LP *Bludička* (1971), nesoucí mimo jiné její první velký hit *Bludička Julie* (vyšel i jako singl již v roce 1969).

70. léta

Začala natáčet také s Tanečním orchestrem Československého rozhlasu, postupně vznikly např. písně *Tisíc nových jmen*, *Já jsem tvá neznámá*, *Náš dům zní smíchem*, *On je někdo* nebo její další velký hit *Gvendolína* s hudbou skladatele Karla Svobody. V roce 1973 jí baskytarista Karel Vágner sestavil vlastní doprovodnou kapelu i s hostujícím zpěvákem Michalem Prokopem (v roce 1975 ho vystřídal Petr Rezek), se kterou jezdila na turné po Československu. S Petrem Rezkem natočila několik úspěšných duetů (mimo jiné: *Asi, asi* nebo *Duhová víla*). Jejich spolupráce trvala šest let.

Její obliba u posluchačů narůstala, v roce 1974 a 1975 získala v kategorii zpěvaček bronzového slavíka, následoval stříbrný a od roku 1977 získala devětkrát po sobě slavíka zlatého. Koncem sedmdesátých let také koncertovala po ČSSR společně s italským zpěvákem Drupim. Natáčela své pořady s vlastním

scénářem: *Zaváté studánky, Prázdniny*. V roce 1977 podepsala Antichartu.

80. léta

V tomto období pravidelně natáčela svůj hudební TV pořad s názvem *Dluhy Hany Zagorové*. Často koncertovala, během roku odehrála až 360 koncertů doma i v zahraničí, často se vracela do Polska, kde se stala velmi populární zpěvačkou, a také do Ruska či Německa. Nahrávala desky pro domácí příznivce, ale také pro zahraniční firmy (Německo, Rakousko, Anglie, Polsko, Rusko). V roce 1980 se objevila v jedné z hlavních rolí ve filmovém muzikálu *Trhák* režiséra Zdeňka Podskalského. Z tohoto filmu pochází duet s Jurajem Kukurou *Lásko, amore*.

V období let 1980 až 1986 vystupovala s tanečním a pěveckým duem Petra Kotvalda a Stanislava Hložka. V červnu 1989 podepsala petici Několik vět, v níž hnutí Charta 77 požadovalo propuštění politických vězňů a svobodu slova. Byla jí zastavena činnost a až do pádu komunistického režimu nesměla veřejně vystupovat. Odolala tlaku svůj podpis odvolat, naopak ho potvrdila slovy: „Nebylo tam nic, s čím by slušný člověk nesouhlasil.“ Znovu zpívala na veřejnosti v listopadu 1989 společně s Jaroslavem Hutkou, a to hymnu na Václavském

náměstí v Praze, následně na Letné s Martou Kubišovou a Jiřím Suchým.

Na přelomu 80. a 90. let nazpívala znělky pro dětské seriály (*Šmoulové* a *Tom a Jerry*).

90. léta

Počátkem devadesátých let vystoupila s programem pro krajany v Kanadě. Doma připravila zcela nový koncertní program s názvem *Noční telefony*, který tvořily převážně šansonově laděné skladby z posledních alb. S tímto programem vystupovala až do roku 1992.

Poté omezila svoji profesní činnost. Dle vlastních slov „měla pocit, že co měla odzpívat, už odzpívala.“ Věnovala se svému manželovi, Štefanu Margitovi. V tomto období psala scénáře některých televizních pořadů a vydala kompilace svých starších písní a LP desek.

V letech 1993 až 1998 se objevovala na TV obrazovkách se svým pořadem „*Když nemůžu spát*“. Pro tento pořad natáčela nové písničky, převážně duety se svými hosty. Autorem těchto písní je Michal David.

Od roku 2000

V letech 2000 až 2004 TV Nova účinkovala v zábavném pořadu „*Hogo Fogo*“, který společně s manželem moderovala a podílela se i na psaní scénáře. Pořad se těšil veliké oblibě.

Psala scénáře a písňové texty, v roce 2006 vydala svou knihu básnických sbírek pod názvem *Milostně*.

V roce 2007 poprvé ztvárnila postavu bláznivé prostitutky v muzikálu Vašo Patejdl *Jack Rozparovač* v divadle Kalich. O dva roky později si v muzikálu Michala Davida *Mona Lisa* zahrála matku hlavní hrdinky. Divadlo Kalich v Praze se stalo domovskou scénou zpěvačky.

V roce 2010 Česká televize a Supraphon vydaly životopisnou knihu s DVD a CD nesoucí název *Legenda – Hana Zagorová – Málokdo ví*.

Se zpěvačkou je spojen hovorový termín „nedělej Zagorku“.

Patřila mezi nejoblíbenější a nejprodávanější zpěvačky, o čemž svědčilo například stálé umístění na předních příčkách v anketě Český slavík. Zagorová byla jedinou zpěvačkou své generace, která se po celou dobu své kariéry, od roku 1968, držela v první desítce žebříčku oblíbenosti ankety Český / Zlatý slavík, kterou i devětkrát vyhrála. Při obnově ankety roku 2021, pod názvem Český slavík 21, se umístila na sedmém místě žebříčku

popularity. Je nejprodávanější tuzemskou zpěvačkou, prodala přes jedenáct milionů alb a nazpívala na tisíc písniček. V roce 2015 byla akademiky uvedena do Síně slávy 2014 v hudebních cenách Anděl.

V roce 2020 vydala své poslední album *Konečně společně* se svým manželem Štefanem Margitou.

Kostel Nanebevzetí Panny *Marie*

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Orlicí je pozdně barokně-klasicistní stavba zbudovaná ve druhé polovině 18. století jakožto hlavní římskokatolický kostel ve městě. Stojí na vyvýšené plošině v centru města, nedaleko zdejšího hlavního Mírového náměstí. Kostel je od roku 1990 chráněn jako kulturní památka. Jednolodní kostel vznikl na místě starší stavby sloužící jako hlavní obecní kostel již od počátků historie města ve druhé polovině 13. století na ploše návrší nedaleko centrálního městského náměstí. Okolo kostela postupně vznikl hlavní městský hřbitov. Vznik nového kostela byl iniciován tehdejším orlickoústeckým děkanem Janem Leopoldem Mosbenderem. Autorem návrhu stavby na stylovém rozhraní baroka a klasicismu byl stavitel Jakub Pánek. Dne 12. července 1770 byl položen základní kámen stavby, presbyterium a bāň kostela byly dokončeny roku 1776. Autorem průčelí stavby byl žamberský stavitel Alexius Czyliak. Jeho součástí je kamenný znak rodu Lichtenštejnů, majitelů zdejšího panství.

Roku 1870 byla přistavěna tzv. Útěchová kaple podle plánů architekta Františka Schmoranze st. vytvořených roku 1865.

Roku 1906 byla na východní straně přistavěna sakristie.

Hřbitov okolo kostela byl roku 1893 nahrazen novým městským hřbitovem na okraji města a posléze pak chátral. Na jeho místě byl roku 2018 otevřen meditační park. Průčelí kostela bylo roku 2020 rekonstruováno.

Interiéru dominuje pozdně barokní hlavní oltář s centrálním obrazem výjevu Nanebevzetí Panny Marie z roku 1776 vytvořený Janem Dallingerem von Dallingen.

K areálu kostela přiléhá barokní budova děkanství, postavená již v letech 1742 až 1748.

P. Th.Bc. Vladislav Brokeš – děkan

Motto:

“Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.” (Jan 13,34 -34)

Každý člověk na této planetě potřebuje mít své místo. Tím nejdůležitějším místem je rodina – domov. Srdce člověka však touží po dokonalé lásce, po Bohu. My křesťané jsme našli Boha skrze Ježíše Krista, který tomuto světu přinesl poselství o

úžasné Boží lásce, která zahrnuje každého člověka. Společně putujeme tímto světem a snažíme se naplňovat Ježíšova slova a vytvářet tak jednu velkou rodinu, která dnes čítá jednu miliardu lidí na celé planetě. Do této rodiny patří každý, kdo se chce snažit milovat Boha a bližního. I tyto stránky mohou být místem setkání všech lidí.

P. Th.Bc. Vladislav Brokeš se narodil 30. ledna 1974. Mládí prožil v Kosoříně, malé vesničce u Chocně.

Maturoval v roce 1993 – obor strojírenství.

Teologický konvikt (vzdělávání) Litoměřice – 1993-94

KTF (Katolická teologická fakulta) Univerzity Karlovy Praha – 1994-96

Loppiano –Scuola sacerdotale –Mistici Corporis – 1996-98

Florencie – Facolta teologova dell Italia centrale – 1998-2001

Jáhenské svěcení 6. dubna 2001

Kněžské svěcení 15. září 2001

1. srpna 2001 – 31. října 2005 – farní vikář v Pardubicích

1. listopadu 2005 jmenován administrátorem farnosti Ústí nad Orlicí

2. února 2008 jmenován děkanem farnosti Ústí nad Orlicí.

Srpen 2022 ukončil děkan L. Brokeš své působení v Ústí nad Orlicí.

Nové působiště – farnost v Kutné Hoře.

Římskokatolická farnost Ústí nad Orlicí připravila na neděli 14. srpna 2022 akci pro širokou veřejnost nazvanou POUTNÍ DEN doplněný o benefiční KONCERT PRO TEBE. Letošní poutní den byl ve znamení loučení. Loučení s děkanem Vladislavem Brokešem, který na naší farnosti působil 17 let od roku 2005. Od července byl přemístěn a jeho novým působištěm je farnost v Kutné Hoře.

Nedělní Poutní den začal v kostele Nanebevzetí Panny Marie, poutní mší svatou spojenou se slavnostním požehnáním a děkováním Vladislavu Brokešovi za jeho působení v Ústí nad Orlicí. Mezi účastníky mše nechyběl ani starosta města Petr Hájek, který poděkoval za působení a spolupráci s městem. Za 17 let jeho práce na farnosti se podařilo mnoho věcí, včetně rozsáhlých oprav fary a kostela, vybudování parku za kostelem a útěchové kaple a mnoho dalšího

Tři věci v životě

Jsou tři věci v životě, které si nekoupíš:

RODINA, LÁSKA, PŘÁTELSTVÍ.

Jsou tři věci v životě, které nesmíš ztratit:

NADĚJI, UPŘÍMNOST, TRPĚLIVOST.

Jsou tři věci v životě, které nikdy nevrátíš:

SLOVO, ČAS, PROMARNĚNOST.

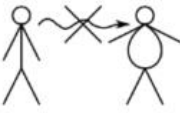
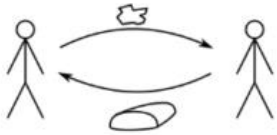
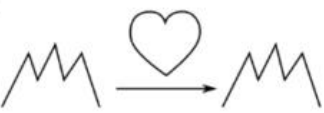
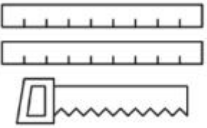
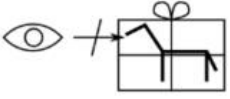

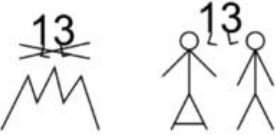
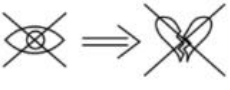

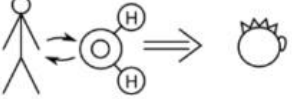
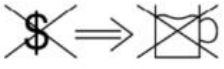

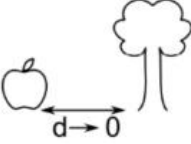
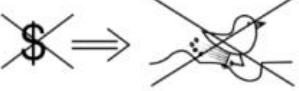
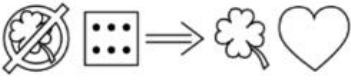
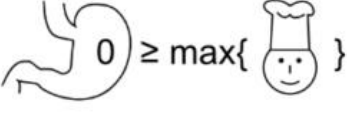
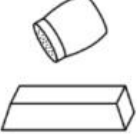
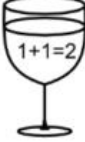
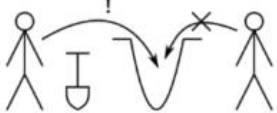
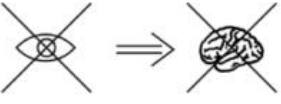

Jsou tři věci v životě, které tě dokážou zničit:

PÝCHA, ŽÁRLIVOST, LAKOTA.

(neznámý autor)

Trénujeme paměť

A		B		C	
D		E		F	$5+7=13$
G		H		I	
J		K		L	
M		N		O	
P		Q	$IQPM < IQAM$	R	
S		T		U	
V		W		X	$100 > IQ_1 > IQ_2$

Správné odpovědi:

A. Láska prochází žaludkem.

B. Sytý hladovému nevěří.

C. Ty na mne chlebem, já na tebe kamenem.

D. Láska hory přenáší.

E. 2x měř, jednou řež.

F. Lež má krátké nohy.

G. Darovanému koni na zuby nekoukej.

H. Mluvíti stříbro, mlčeti zlato.

I. Neštěstí nechodí po horách, ale po lidech.

J. Co oči nevidí, srdce netrápí.

K. Raní ptáče, dál doskáče.

L. Tak dlouho se chodí pro vodu, až se ucho utrhne.

M. Bez peněz do hospody nelez.

N. Jednooký mezi slepými králem.

O. Jablko nepadá daleko od stromu.

P. Zadarmo ani kuře nehrabe.

Q. Ráno moudřejší večera.

R. Neštěstí ve hře, štěstí v lásce.

S. Hlad je nejlepší kuchař.

T. Sůl nad zlato.

U. Ve víně je pravda.

V. Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.

W. Sejde z očí, sejde z mysli.

X. Hloupý kdo dává, hloupější kdo nebere.

Smějeme se

Povídá koktavěj plešatýmu:

„Tto by mmmě zzzajímalo, kolik dddáš zza holiče, hhha hha!“

A plešatej na to: „A mě by zajímalo, kolik ty dáš za telefon!“

Přijde zebra k fotografovi. Fotograf se ptá:

„A fotečky budete chtít černobílé nebo barevné?“

„Včera jsem měl to potěšení se potkat s tvou tchýní.“

„Ty tomu říkáš potěšení?“

„Ale jo, byl jsem potěšen, že není mojí tchýní!“

„Mirku, co bys dělal, kdybys měl v loďce díru?“

„Rychle bych udělal druhou, aby měla voda kudy vytékat.“

V hospodě si muž upřeně prohlíží dva hosty u vedlejšího stolu.

Nakonec mu jeden z nich povídá:

„Žádný strach, nejste opilý. My jsme dvojčata.“

„Cože, všichni čtyři?“

„Slečno, mohla byste, prosím, z výlohy vyndat ten kožich?“

„Vy si ho koupíte?“

„Ne, ale nechci, aby ho viděla moje žena.“

Jak jsme se měli v létě

Těšili jsme se s psími kamarády a hodně jsme vyráběli

Užili jsme si koncert skupiny SED, navštívili jsme salón krásy a odjeli na dovolenou k moři ☺

Zdroje:

PRANOSTIKY ROKEM KROK ZA KROKEM, Albatros Praha, 2006, Z. Kovaříková, Viola, Lyčková, ISBN 80-00-01989-2

https://cs.wikipedia.org/wiki/Svat%C3%A1_Ludmila

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Michal>

https://cs.wikipedia.org/wiki/Hana_Zagorov%C3%A1

Z pohody do pohody. Jaroslava Pechová, Halina Trsková. Foxo s.r.o. Books Print Olomouc. Praha 2021. Pojišťovna VZP, a.s.

[https://cs.wikipedia.org/wiki/Kostel_Nanebevzet%C3%AD_Panny_Marie_\(%C3%9Ast%C3%AD_nad_Orlic%C3%AD\)](https://cs.wikipedia.org/wiki/Kostel_Nanebevzet%C3%AD_Panny_Marie_(%C3%9Ast%C3%AD_nad_Orlic%C3%AD))

<https://farnostuo.cz/knezi-soucasni>

<https://www.ustinadorlici.cz/cs/udalosti/6514-farnost-se-loucila-s-dekanem-broksem?prehled=0>

<https://mozkolam.cz/vizualni-hlavolamy/obrazcove-hlavolamy/ceska-prislovi-ii/> Copyright © Mozkolam.cz

